

# 7 dní v kocke Daga Daniša: Štát neustále prekračuje svoje právomoci. Teraz chce nedemokraticky trestať kritických lekárov

- CZ24 News | 23. prosince 2021

## **1. Inkvizičná úderka**

Už sme si pomaly zvykli na to, že štátne úrady produkujú zvláštny druh nadpráce – politický aktivizmus. Je namierený na „triednych nepriateľov“. Spravidla na odporcov pravidelného očkovania. Najnovšie však úradníci prekračujú nielen hranice slušnosti, ale aj vlastné právomoci.

Ministerstvo zdravotníctva sa chváli, že Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou začal preverovať piatich lekárov (vrátane profesora Hrušovského), ktorí vraj šíria dezinformácie. Výsledkom previerok majú byť postihy vrátane návrhov na zrušenie licencie. Teda na zákaz činnosti. Lekári majú prísť o svoju prácu, ak sa odmietnu podriaadiť. Alebo ak budú pokračovať v kritike očkovacieho programu či v šírení informácií, ktoré nejaká štátna komisia označí za „nevedecké“.

[Správa o postupe úradu](#) je otrasným čítaním. Dočítame sa tam, že úrad zriadil „komisiu“ na preverovanie lekárov, ktorých niekto udá. Spustil kontroly v zariadeniach, v ktorých pracujú nahlásení lekári.

Ďalej sa dočítame, že úrad je nespokojný s pokutou pre jedného z lekárov, o ktorej rozhodla lekárska komora. Žiada tvrdsí trest – za obsah jeho webovej stránky o liečbe kovidu. Spomína na nej okrem iného aj antimikrobiálny liek, ktorého sa napriek výhradám úradov zastali (v rámci kritickej diskusie) viacerí zahraniční lekári alebo [The Wall Street Journal](#).

Do programu postihovania lekárov chce úrad zapojiť zdravotné poisťovne, ministerstvo spravodlivosti (ministerka Kolíková sa iste poteší) a prokuratúru.

A nakoniec: úrad žiada médiá, aby označeným lekárom neposkytovali priestor, a sociálne siete vyzýva, aby vymazávali ich príspevky.

Úrad pritom na nijakú z týchto intervencií nemá právomoci. Jeho poslaním je preverovať chyby pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti, nie skúmať verejné vyjadrenia lekárov. A tlačiť na tresty, ak vybočia zo štátnej kampane. Štát tým hrubo vstupuje do právomocí lekárskej komory. A nehoráznym spôsobom prekračuje tie vlastné...

Samozrejme, ak lekár zámerne šíri klamstvá, odmieta korigovať svoje vyhlásenia, ktoré sú vyvrátené, a ohrozuje tým životy a zdravie pacientov, má byť potrestaný. Je však neprijateľné, aby sa to robilo mimo zákona. Cez nadprácu a aktivizmus štátnych inštitúcií.

Šéfka úradu pre dohľad Renáta Bláhová, ktorá sa chváli trestnými výpravami proti lekárom, na to nemá zákonné kompetencie a navyše ani kvalifikáciu. Je absolventkou Slovenskej technickej univerzity, špecializovala sa na daňové poradenstvo. A, aby sme nezabudli, remeslu aktivistky sa mohla priučiť v Nadácii otvorenej spoločnosti...

Mimochodom, ak sme už pri téme dezinformácií, tento problém sa netýka len kritikov očkovania, ale aj celebrít očkovacej kampane. Malý príklad. Peter Sabaka verejne vyhlásil toto: „Je to tak, že tí, ktorí sú očkovaní, neprenášajú ochorenie, a teda rúška nie sú také dôležité.“

Čiže šíril dezinformáciu. Dokonca v čase, keď bolo už niekoľko mesiacov odbornej aj laickej verejnosti známe, že infekciu šíria aj plne očkovaní.

Mnohí mohli Sabakovi uveriť, mnohí sa tým mohli riadiť. A mnohí ľudia tak mohli prispieť k šíreniu ochorenia. Napriek tomu by bolo asi absurdné, ak by mal byť za tieto slová Sabaka postihovaný. Zapojil sa do verejnej diskusie. A pomýlil sa.

Kampaňové heslá a želania zvíťazili nad realitou.

Stáva sa. Na jednej aj na druhej strane. Je to možno zlé. No ešte horšie by bolo, ak by tu jedného dňa nijaká verejná diskusia na takéto vážne témy nebola. Len preto, že štátni komisári sa postarajú, aby boli „nahlásení“ lekári potrestaní. A vymazaní.

Tabuizovanie tejto témy nutne povedie k likvidácii polemík (aj odborných), k oslabeniu verejnej kontroly. A k jednostrannej deformácii prostredia, čo v konečnom dôsledku určite nebude v záujme tých, ktorých sa to najviac týka: účastníkov očkovacieho programu.

**I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!**

**CHCI PŘÍSPĚT**

## **2. Prezidentka prehovorila**

Na prezidentke Zuzane Čaputovej môžeme oceniť, že konečne priznala farbu. Tvrdí, že povinné očkovanie proti kovidu považuje za nevyhnutnosť. Dodáva, že po jej debate s odborníkmi sa viac hovorí o očkovacej povinnosti profesijných skupín ako seniorov.

Odborníci, s ktorými hovoril premiér Heger, zas odporúčajú očkovaciu povinnosť pre seniorov. Minister zdravotníctva už pracuje na tejto úlohe.

Ako môžeme vidieť, odborné aj politické názory na povinné očkovanie sú rôzne.

Dobrou správou je, že zo zámeru na plošné povinné očkovanie už experti vycúvali. Pravidelná vakcinácia mladších ľudí má na vývoj pandémie len okrajový efekt.

Keďže aktuálnou témou už nie je mimoriadne očkovanie, ale skôr program intenzívneho očkovania (vo viacerých krajinách po necelom roku riešia otázku štvrtej dávky), prioritou by mala byť ochrana zraniteľných skupín.

Najlepšie by bolo, ak by sa vyššiu očkovanosť seniorov dalo dosiahnuť v dobrovoľnom režime.

Žiaľ, minister zdravotníctva ide pri tejto prioritě opačným smerom. Nová, vianočná očkovacia kampaň je zameraná na mladších ľudí v produktívnom veku. Navyše, je mimoriadne nevkusná.

Otázne je, či je cielenie očkovacej kampane na skupinu 30+ len ďalším nedorozumením z kancelárie generála Lengvarského. Alebo zámer.

### 3. Očistec

Úrad špeciálnej prokuratúry podal obžalobu v prípade Očistec. Je to jedna z najväčších a najdôležitejších káuz, pri ktorej sa bude rozhodovať o úspechu (alebo neúspechu) očisty Slovenska.

Ako napovedá názov spisu, ide o zločiny zástupcov štátnej moci. Konkrétne jej bezpečnostných služieb a polície. Skupina šéfov polície okolo oligarchu Bödöra (Gašpar, Hraško, Krajmer) mala vytvoriť zločineckú skupinu, ktorá sa utajene stretávala a pod velením Norberta Bödöra zneužívala políciu na súkromné a politické ciele.

Zariaďovali vyšetrovanie Matoviča, Kisku, Lipšica, novinárov, prokurátora Špirka... A zariaďovali krytie „našich ľudí“, ktorí buď patrili do širšej rodiny Smeru. Alebo zaplatili za beztrestnosť.

Ak sa má Slovensko očistiť od týchto praktík – a od pokušenia zneužívať políciu na politický boj –, obvinení by mali naraziť nielen na stíhanie, ale aj na odsúdenie a trest.

Odhadovať šance prokuratúry je asi predčasné. Faktom však je, že problémy vidíme už v úvodných fázach. Prípad bude riešiť sudca Truban, ktorý bol už v minulosti podozrivý z nadštandardných vzťahov s bödörovcami. A ktorý minulý rok nevidel dôvod na väzobné stíhanie Norberta Bödöra (čo odvolací súd napravil).

Trochu iným prípadom bolo stíhanie Vladimíra Pčolinského, šéfa SIS, ktorý tiež skončil vo väzbe a v rukách tímu „Očistec“. Bol podozrivý, že spolu so svojím zástupcom Beňom za úplatok zastavili sledovanie a odpočúvanie oligarchu Zoroslava Kollára.

Pčolinského kauzu predčasne ukončil zásah generálnej prokuratúry. Využila povestný paragraf 363 a stíhanie zrušila ako nezákonné.

Súbežne s tým Boris Kollár, jeho tajná služba a policajná inšpekcia pracovali na odvete. A demonštrovali silu. Elitní vyšetrovatelia NAKA z tímu Očistec si museli na pár týždňov vyskúšať pobyť vo väzbe.

Naopak, Pčolinský skončil na slobode.

Odvtedy je zápas o očistu Slovenska dosť jednofarebný.

A spravodlivosť selektívna.

### 4. Lekcie o červených čiarach

Konflikt o Ukrajinu medzi Ruskom a Spojenými štátmi má po tomto týždni o niečo jasnejšie mantinely. Rusi zverejnili balík požiadaviek a podmienok, ktoré majú zaručiť mier vo východnej Európe.

Ruská strana už nijako neskrýva, že s rozširovaním NATO na východ definitívne stráca trpezlivosť. Naznačuje, že buď sa podarí dosiahnuť dohodu medzi Ruskom a Spojenými štátmi (resp. NATO), alebo udrie na Ukrajinu.

Podmienky Rusov môžeme rozdeliť na dve časti. Prvou a zásadnou je garancia, že Ukrajina (Gruzínsko) nevstúpi do NATO a nebude sa vyzbrojovať americkými zbraňami. Druhou je požiadavka, aby Spojené štáty nerozmiestňovali na východnom krídle NATO rakety stredného alebo krátkeho doletu a aby v nijakej krajine nenasadili svoje jadrové zbrane (a ak ich nasadili, aby ich stiahli). To isté má garantovať Rusko.

Ultimatívne požiadavky Rusov pôsobia arogantne, no v konečnom dôsledku sú pochopiteľné. Vychádzajú z politiky červených čiar. Teda hraníc, ktoré sa nesmú prekračovať, ak sa má predísť vojne.

Pre Spojené štáty bola červenou čiarou Kuba. Keď sa tam Sovietsi v roku 1962 pokúšali umiestniť jadrové zbrane (v reakcii na vysunutie amerických jadrových zbraní do Turecka), americká vláda odpovedala tvrdo. Buď ich Rusi stiahnu, alebo bude nasledovať konflikt. Výsledkom bola dohoda.

Pre Rusko je červenou čiarou už roky Ukrajina. Problém je v tom, že výhrady Rusov k rozširovaniu NATO boli ignorované.

A nielen výhrady Rusov...

Téma vstupu Ukrajiny a Gruzínska do NATO mala byť uzavretá už od zlomového samitu NATO v roku 2008. Vtedy kľúčoví európski členovia aliancie, Nemecko a Francúzsko, odolali intenzívnemu tlaku Georgea W. Busha. A zablokovali pozvánku pre Ukrajinu a Gruzínsko. Rozširovanie NATO na východ podľa nich nebolo v európskom záujme. Zdržanlivá bola aj Británia.

Spojené štáty si však postoje a záujmy európskych partnerov veľmi nevšímali. Program rozširovania NATO pokračoval. A pokračuje dodnes. S argumentom, že o tejto otázke predsa nie je možné rozhodnúť bez Ukrajincov.

Tento argument je pritom pomýlený. Pri všetkej úcte k našim východným susedom, o rozšírení NATO nemôže rozhodovať Ukrajina. Tá môže rozhodnúť len o tom, či zdvihne ruku a prihlási sa. O prípadnom rozšírení NATO rozhodujú výlučne členovia aliancie. A časť z nich už povedala jasné nie.

Pokiaľ ide o ďalšie požiadavky Rusov (režim na východnom krídle NATO), môžeme predpokladať, že ide len o návrhy do ďalších rokovaní, ktoré sa zamietnu. A ktoré pre Rusko nie sú až také principiálne ako pri Ukrajine.

Rusko predsa nemôže diktovať členom aliancie – suverénnym štátom –, čo smú a čo nesmú na svojom území robiť. Navyše, prípadná dohoda NATO – Rusko je možná len vtedy, ak bude aj ruská strana akceptovať všetky bezpečnostné podmienky krajín aliancie.

Rokovania s Ruskom o vzájomne výhodnej dohode by mali byť hlavne v záujme európskych štátov.

Pretože ak sa bude konflikt medzi Ruskom a Spojenými štátmi ďalej stupňovať, bojiskom bude práve Európa.

V prípadnom konflikte, akokoľvek obmedzenom, by krvácali Európania. Najmä Ukrajinci. Nie Američania. A následné obchodné sankcie by sa platili prevažne z európskeho vrecka. Nie z amerického.

Otázne je dnes vlastne iba to, či budú európski hráči dostatočne suverénni a dôrazní v rozhodovaní. Alebo budú len zborovo opakovať naučené frázy. A o európskom bojisku sa bude rozhodovať výlučne na linke Spojené štáty – Rusko. V starom známom štýle o nás bez nás.

AUTOR: Dag Daniš

ZDROJ: postoj.sk